

[Finansministeren.]

give større mulighed for uddannelse, kan der vel ikke være tvivl om.

Så fremdrog det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen noget, som jeg i og for sig har været klar over altid, men som først for nylig er blevet dokumenteret i tal, nemlig at staten ikke er interesseret i inflation. Det har ofte været fremdraget i almindelig politisk drøftelse, at det ikke gjorde så meget for finansministeren, at priserne steg, for så fik han automatisk større indtægter. Det er rigtigt, at dette sker over indkomstskatten, men indkomstskatten er ikke den eneste indtægtskilde, vi har. Vi har også betydelige indirekte afgifter, og her viser det sig, at da mange af de indirekte afgifter er vægtafgifter — og vel i større omfang end tidligere er vægtafgifter end værdiafgifter — medfører prisstigninger større udgifter, end de automatisk medfører større indtægter. Når det nu er således, kunne man måske holde op med at beskyldte finansministeren for, at han ud fra en interesse i statsbudgettet skulle være interesseret i inflation; det er altså ikke tilfældet. Det volder finansministeren, på samme måde som det volder landets øvrige borgere, betydelige kvaler, når priserne stiger.

Vedrørende det kommende finansår — det finansår, finanslovforslaget angår — fremdrog det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at den opstilling, som er foretaget, var misvisende. Det var, som om det ærede medlem blev lidt ked af dette stærke udtryk „misvisende“, da det var udtalt, for det ærede medlem tilføjede, at han ikke troede, det var bevidst fra min side, at det var misvisende. Jeg takker for denne gode tillid.

Det ærede medlem fremdrog tre årsager til, at balancen, om jeg så må sige, såvel for indtægterne som for udgifterne skulle være noget for lav. Den første årsag var, at folkepensionsbidraget ikke er opført som en skatteindtægt under § 1, men som et fradrag under § 15 vedrørende folkepensionsudgif-

ten. Det ærede medlem kritiserede i og for sig ikke, at denne postering er foretaget, men gjorde blot opmærksom på, at det gjorde indtægtsbeløbet noget lavere og udgiftsbeløbet tilsvarende lavere. Nu havde jeg i og for sig ikke ventet nogen bemærkning fra partiet venstre i den anledning, for det var særlig partiet venstre, der i folkepensionsudvalget gik så stærkt ind for, at vi skulle have et særligt folkepensionsbidrag, medens jeg jo ikke har haft noget imod, at de udgifter, folkepensionen fører med sig, blev dækket over skatterne. Men når man vil have et særligt folkepensionsbidrag, er følgen heraf vel også, at man så foretager konvertering på den måde, det her er sket.

Dernæst nævnte det ærede medlem, at udgifterne til folkepensionen ikke fuldt ud kom til udtryk i finanslovforslaget for 1957-58, og dette skulle være en årsag til, at balancetallene var mindre, end de ellers ville være. Jeg forstod ærlig talt ikke den betragtning. Vi kan nu engang ikke anføre andre udgifter i 1957-58 end dem, vi har. Det lød nærmest, som om det ærede medlem var lidt ked af, at de stigende udgifter til folkepensionen ikke kunne komme med i finanslovforslaget for 1957-58, således at det ærede medlem i højere grad kunne kritisere dem for dette år.

For det tredje anførte det ærede medlem, at udgifterne ikke var tilstrækkeligt ajourført med henblik på prisstigningerne. Jeg må sige til det ærede medlem, at opgørelsen er foretaget for 1957-58 på samme måde som for 1956-57, men der er simpelt hen foregået det, at man jo ikke, før man havde kendskab til prisstigningerne, kunne indregne de enkelte tal, og derfor har man i stedet for at indregne dem på de enkelte poster under § 22 X. r. opført en samlet udgift i anledning af pris- og lønstigninger på 50 mill. kr. De er altså med, de er bare ikke fordelt, og derfor kan det forhold, som det ærede medlem her fremførte, ikke medføre, at udgifterne er lavere, end de egentlig skulle være.

Vedrørende det finansår, der kommer efter finansåret 1957-58, altså finansåret 1958-59,